

اصحاح ۱۸۷ - ۱۸۸

ASL - 227

شاهِ عرب

موسوم به

نئی تجسّازی

حقیقتِ اول

سپهرِ دانش

غلام محمد و زینت جبران کاتب رنیر کعبه ازار

مکتبہ دار امیر اکمل درویشی
نورانی پور

کتابخانه

نئی مجساری

جنرل شکر دشتی دادر چو میا نور دادر نئی مجساری

سو پایہ بہت مایہ ناز دادر

خلیج شکر نئی مجساری

سو پادشاہ چو دوجوان عین چہ اولی سپہ سالار

تس عور و غلامان نیت چہ برور

سو نور نور نئی مجساری

نہ چوس ملا نہ نہ اندکبہ سور سم و انسا ککوی بکبہ

کران عور و فیض اکبر

سو ماشو دلبر نئی مجساری

سو گنج تحک چو سازمانا غلام نشہ چو ماہ کنگان

شمس چو عاشق خدای برتر

حبیب دادر نئی مجساری

نئی بہر دم چو فیض جاری کنا بکارن امیدواری

زیق بلکس فیض شکر

سو بندہ دادر نئی مجساری

جست خودم گویا از حق و بر اسم و پرستش که تفت و زده و اما شس تکمل یا رسول الله

آه و فغان | همدای سرور و غمخوار جفتی شفاعت کرد | بدر بانی آخر الزمان

و وان چه بس ناله پر دم انداخت یا رسول الله
 تکیا چه دم برای سرور و محرومیت بود و لبش که
 سخن از بهر تو پیدا بود و ناله و مایه
 بجز چه دم تشنه و طغیان بدخیرستم سرشته
 مگر چه صفا نام که چه پادوی بیست و ظاهر
 مد چه صفا که نماند تا دل چه دم پر لاشه
 بوقت نرسد جان اینم و کشفش سرشته و نیم
 نه جو یا سالانده چه دم و سخن کران طبعه
 به پنی گنجش و سخن کران شیطان سرشته
 بظا بریم میرسیم اقیانوس است این چه دم غریب
 کرک از کفر خود و ظهور ذلیل نوار و هم رنجور

رسول عربی | بقا علی یک نظر را در آید از کرامت بکنا | ص و ک و ع

عاشق از زبان سوی رسول عربی
 منظر روزگار نشانه الهی و صفا
 و الفی که پادشاه حق که به پادشاه و قرآن
 که سوختن بول در گاه خدا خوش قسمت
 پنداره ادب و گاه که به روان پروردگار

عنوان دل مار زده در کوی رسول عربی
 چشم دل باز بین سوی رسول عربی
 پر ز تعریف زده از روی رسول عربی
 پیش چه از شوق شن گوئی رسول عربی
 زندگی زنده ز عشق به رسول عربی

گرچه از ناراضی دولت خست گشت

در محنت آب و آتش از جوی رسول عربی

آفتاب شریف | که ز محنت گشت محنت و مستی
| انوار نورانی رسول عربی

چند مصطفی

شاهنشاه ارض و سما

یعنی محمد مصطفی

نورشید بزم صفا

یعنی محمد مصطفی

فکر و دوا عالم بایقین

آن محمد لعن لعین

مصدق آتی بولاک لما

یعنی محمد مصطفی

صدر العلی آتی لقب

بر محمد عالی نسب

پشت و پیش راه میسوا

یعنی محمد مصطفی

گشت بیا شای شان

بر سر نفس احسان شان

دم آدم و جان حوا

یعنی محمد مصطفی

در کسوت طبع البشر

چون در صدف آمد گهر

رو پوشش زمزم و الفی

یعنی محمد مصطفی

سایم دل و آرام جان

نام و نشان بے نشان

مطلوب بر شاه و کدا

یعنی محمد مصطفی

مستوفی خستین لم یذل

در مرتبه فضل الفضل

کنجینه هر دو ما

یعنی محمد مصطفی

پیوند هر چه و وصل

روح و روان جان و دل

هر نفس عیبان را و ادا

یعنی محمد مصطفی

بلکه کرم آس و دو اکرم

چون عاشق تو بے زرم

آس عاجزان را رهنما

یعنی محمد مصطفی

یو د یو ښکېلیک لال یو نویه د ویر دین چا لور لاله

نه چوم به طاقت نه صبر و نه در

سوانه ر بهر نوي عبادي

رسول مقبول نانه لینه به لور عرفان بهم به سینه

په

چو تشنه عاشق دیم به ستا غر

د سب کوثر نوي عبادي

ایر

شاه عرب چو ماه تابانه

لوش یو نوی لنده با لوش لوش لوش

شعرویس بو لکس پروانه

لور غمان و رایه و دوان نفت ختم المرسلین

شویان چو پوره سادوسامانه

دش عظم لورین پاته صوفیان حق

دوه مولی چو عهد و بیساده

دوره کرانه میا لاشون لکری نازنین

دوره لوشه چا لورانه

عاشق و لکیر لکیر لکیر لکیر لکیر

کما به یبه ناسومیا نوجانانه

چو س صفت نور الهی نور الهی نور الهی

شاه عرب چو ماه تابانه

مرحبا صبر چا معشوقی رت الطایین

شاه عرب چو ماه تابانه

شاهسوار لاشکان محبوب حق دلا حق

شاه عرب چو ماه تابانه

پرده لک لک لک لک لک لک لک لک

شاه عرب چو ماه تابانه

لال کینا سارا لونی پشیم و قمر و لونی

رسول

په اران بو کوناه لاله جبرانه

شاه عرب چو ماه تابانه

عربی

کوچیان تانه برخسار رسول عربی

دودش و رای فتنه لک لک لک لک

نیره سر دای عرب چو ماه تابانه

ر لک لک لک لک لک لک لک لک

دوره پین ای با نواب رسول عربی

منه که چا به هم دای رسول عربی

د و د بر عشق برین نور بخش مجده کبریا	جبهه ناز عرقبار رسول عسری
انبا سارون با رخسار ایا	ریت الفطر لایسم کای رسول عسری
سیم گنجه کار تهر ناز کون ناله فغان	شبه مولا و ده سن کعبه رسول عسری
التی	لحم مکر خاک لب بر طریقه بکر صفات
	آینه هست آفریده رایت رسول عسری

بگویت چه پیمت پطرس یا حسد	طسار یا بیونا خبر یا حسد
که چه شاه عالی تو آمنت سوالی	کر یو مهر حق اک نظر یا حسد
در بار چالوی چونا قند سالی	کران کشت چرخ شمع و قمر یا حسد
شیر کشت از پرده روی منور	مید کو باره باره جگر یا حسد
کره کپا شه عالی چه چوم چنده عالی	سپاه کر یو شوم چومت مهر یا حسد
چه محتاج ساری شه کن اس بزاره	به خوار فی تین چپا زیم یا حسد
چه دشمن شوم باره کران سلساری	که چه چوک کس با ده نالوی پیر یا حسد
به چوک غبار در شاه کوین	چو بهتر ز لعل و کبریا حسد
صد	از بخت چو عاقل گشت حسد
	بو کو تو و اندر سال و در یا حسد

صدرا به زم گنجه برین تل یا رسول الله	د عالم در بوز آدم شه فلفل یا رسول الله
قدح چو ریخته عالی قسب لوراپی نالی	لحریک و سوزی الی سکتن یا رسول الله
قسم چو ریخته عالی و یکم همدها و یک	خیم وایل یکسو یک سو و دل یا رسول الله
در بخت لایق پر تاسم اک بویا میسکین	چشم ز کای خیم سیمین شه لیم ل یا رسول الله
در بخت چوم عالی اکثر شه فلفل لورای سرور	دنت لایق ناله فلفل یا رسول الله
در بخت چوم خیم بود در محشر انیم به محشر و اور	بکف است فلفل و فلفل مفلول یا رسول الله

غزل فقیر میر

عربستانے آدھا ماسنے
 بھرے واسنے لکھن پراسنے
 وہ لون عالم چوم سٹھانے
 ژونوی من مره لکھن قریانے
 نظر من انوریت چوم سٹھانے
 دہنو منکم دہنو لکھن پانے
 لکھن و پارسین چوم سٹھانے
 آپہ تھلری راپہ لکھن پانے
 سانس نہیہ ناسوی مڑمانے
 دال کوم انفس لکھن اوچھرانے
 حورہ چہرہ بر سر نورہ لکھن پانے
 عرش مجیدس فی تھو در مانے
 کہ دربار بیت چہرہ لکھن پانے
 حضرت علی شہ و مر دانے
 حضرت قادری شہ و جیلانے
 تاج الالہ لکھن پانے
 حضرت خواجہ بھیر عرفانے
 راجہ و توہیں ہندوستانے
 حضرت امیر شاہ محمدانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 شدون طرفین لکھن پانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 دین لکھن پانے لکھن پانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 عزت لکھن پانے لکھن پانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 سانس کرہ لکھن پانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 بہار لکھن پانے لکھن پانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 صدیق علی شہ لکھن پانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 محی الدین لکھن پانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 تاجہ و دت لکھن پانے
 چوم سٹھانے لکھن پانے
 محی الدین لکھن پانے

ویران گردن کفرستان
حضرت لقیس بن رباح
باؤن اللہ پر اؤن پائے
حضرت نور الدین پورہ انار
سرحدی تہذیبی وچہتہ فرمائے
حضرت سلطان شاہ عرفان
ماہ انور شوی بر سرچ ایٹا
او بہاء ساری نور نورائے
عطرین ہندیم پکی وردائے
لدا بوی چوس ہر سنانے
نہا چھا و تم نے عرفانے
نظاک کر لیں چان مستانے
بے پردہ ہا و تم روی نور
راک کہ پیدا بلغیر زمانے
جان کر لدا افس مرد اسے
فقیر میرں گہ ہو چن لے

چھوس لٹا لے آلا اللہ
درجہ ان باؤن لقیس اللہ
چھوس لٹا لے آلا اللہ
نور حق آسوس از ابتدا
چھوس لٹا لے آلا اللہ
ماہ راست باؤن باؤن حق
چھوس لٹا لے آلا اللہ
پورہ سامانے گہشت اوچان
چھوس لٹا لے آلا اللہ
لدا بوی تہذیبی تہذیب
چھوس لٹا لے آلا اللہ
عشق کر لیں چان مستان
چھوس لٹا لے آلا اللہ
و میان عفو کس کن بکشا
چھوس لٹا لے آلا اللہ
جان جانانے پانہ اللہ

عربی

خانہ بخانہ چھوس و دسکھانے
چھوس لٹا لے آلا اللہ

لالا

شہر ویران عالم عربی لالا
بر تل سر طعم ادنی او اعلیٰ
پورہ زمین پورہ پیر پورہ سرور

سر تل برقی جمال
کرہ ہن سر طعم شوال
ون ترہ لٹا کتہ جمال

روز و ساقا بود و عرضی
 قصه چوک شانه نموده چنان
 بدنی نموده و اعلیٰ چنان
 کر مکشده شرمین چادو
 پرده موثر رسیده ده مقام
 بر توده چنان که در اذعان
 کر بخشش حق تعالی
 قدر به صد چنان
 بدنی نموده و اعلیٰ
 بر تل کعبه و اذعان
 بر طریقه طریقه کمال
 برده گوشت نموده

صلیٰ | سوره چوبیس در دل بر موثر باد | سوره چوبیس | سوره چوبیس

آذکر اکران صدا صلیٰ علی محمد
 ای آقا پرستین لاد جمال نادین
 ای لاد بی راه یقین ای موحید صلیٰ علی محمد
 تو یقین لاد آذکر اکران لاد وای
 چاره در و چنان ای مونس لاد کمان
 چنان لاد رضا چوبیس لاد وای چوبیس لاد
 ناله و دان اک غمزد صلیٰ علی محمد
 چنان لاد اکران غم صلیٰ علی محمد
 در انتباه است صلیٰ علی محمد
 سوره چوبیس لاد اکران صلیٰ علی محمد
 شایع شرا صلیٰ علی محمد
 شوبه و لاد سرمد صلیٰ علی محمد

نوره | چهاره کر یومیه بار سون | اسس بنظر مول | نوره و دان

نوره و دان چنانکه نوره و دان
 تن نور انور دلف موز کالی پیچا
 پر آسنه وین دور آسنه
 فلجی لاد ای نور و اذکر کاف نشانه
 آکله پانته وین و دان
 کوره کورنه کورنه چنان
 غمزد طریقه سماه تراوان پر آسنه
 نوره و دان چنانکه نور خانه
 چنانکه نوره چنانکه سماه چنان
 نوره و دان چنانکه نور خانه

حسب نسی علی ذوالجلالی و توندہ ہستی
 نادانی تہمت لقا نے
 انا نقیظہا کسب ناطع بران چا نور فانی
 بارہ بارہ کے ساتھ بیجا خسانے
 ہمیں منزا لکھا ثوبہ و انوی سرور اسانویا
 آسمان پہ کون و بھکانے
 و ہجاء کنعان یوسف چولہا نوریدہ چین لانا
 و انہ طورس لہ سید و فی خانے
 در کس روضت سرور میں بیل خوش بیانی

آئی لقب لایکھا ام عموک بھرنا وانی
 نوریہ و ندوان چھ نورہ خانے
 لک ڈاپ کھوس آئینہ طالع ہاتھ
 نوریہ و ندوان چھ نورہ خانے
 نور تہذیب ظہور دین و آسمانی
 عورہ و ندوان چھ نورہ خانے
 موسیٰ صفورس ہٹ کوی طورس وانی
 نوریہ و ندوان چھ نورہ خانے
 لاکھ چھ مسیح عاشق جوان بیجا کے

و فیضیت کلام الشاہ بیانی آئی
 نوریہ و ندوان چھ نورہ خانے

و مدد محمد سیت تھوڑان الحمد للہ آؤ فرقان
 غم تراؤ بھٹوک آوسامان
 الحمد للہ آؤ فرقان
 عرضتس پٹہ کد بسم اللہ پروردہ لا الہ الا اللہ
 غریہ کرتے یہ عارفین ہرمان
 الحمد للہ آؤ فرقان
 جبرئیل امین قاصد زود شب و روز و گئی ہٹ آسوکہ ورد
 رہ بند امری آسولرمان
 الحمد للہ آؤ فرقان
 ن آو مارلی آہ آئے وین دست سماہ پیو جایہ جائے

کونو پور منٹو لوک ایمان
 الحمد للہ آؤ فرقان
 اکھوک پیغام ماس آؤ متق ساری خصلت در آؤ
 چمن سنگ پور سرگلستان
 الحمد للہ آؤ فرقان
 نوح انک ڈالی غیب منزہ رختہ کرک حالی
 دیم قور خندہ نالی خلوان
 الحمد للہ آؤ فرقان
 رے توحید گوڑ و باری شہرہ گمان پیر بسیداری
 مہر اکبر چو پر تو ترسان
 الحمد للہ آؤ فرقان
 پند کرہ کفر ای نورن آؤن عرش و عیالہ مفورن
 مدد داؤن تروپ زان غیران
 الحمد للہ آؤ فرقان
 لک تراویح مان کتاب ہدی ہم ہدیت لک نیوی پتوی مدد
 نکتہ لودن تی پیریم نکتہ دلنا
 الحمد للہ آؤ فرقان
 تہذیب و جہل توت کر لک دپورن حاکمان ہم کلام بشر
 اوپ مد لک پور کھولگان
 الحمد للہ آؤ فرقان
 توبہ ابن مہدی پور نور ظہر پور متاوسا پور کھنت برہنگر

شوره کے تھیلے بران سدا عثمانی
 الحمد للہ سدا و فخر تان
 واسطہ باغستان حاصل راستی پیدا کر گشتک اصل
 مساندس حد چھوڑی ہوتا
 الحمد للہ سدا و فخر تان
 کے تھا وہ پرستش کلام اللہ ہے بکلاموں و حمداء یہی ہاں
 ملے کہ کبیرہ بن کون و بکھان
 الحمد للہ سدا و فخر تان
 کر رہ چارہ یعنی و گرد پہچان در قیادت و فتح بنت امی
 مرزہ بر و نعل و اون تہہ کریمان
 الحمد للہ سدا و فخر تان
 آئین بوڑن چھو امر خدا قمر خاندن چھو ساری کنینا
 نظم الکتاب اتم نا و صبی و بان
 الحمد للہ سدا و فخر تان
 و تو امانت یہ شاہ لولا کن متقی ساکن تہہ جان پاک
 لطف و احسان تمکون بر سلمان
 الحمد للہ سدا و فخر تان
 است خیانت مد کر کھینچی ہڈ بار علم المرسلین گڑھی بیزار
 و تہہ راوت کلا صرک پہ ایمان
 الحمد للہ سدا و فخر تان
 نظم کر عاشق یہ بزم ایسان الہامی سخن سحر جیلان

بن بکفر س گویا پیرسان
الحمد لله آذ فشقان
ناو پیر نور س کلام الله
در اواس قیامه ان تاهان
الحمد لله آذ فشقان
از مسلمان سیزش دی
فصل حق مومنین چو آنادی
چو ه بیت دره نه گیه شیدان
الحمد لله آذ فشقان
پیر تو نورک سپاسیو
شرح حکمت جباری گو
نصرت تو رخ مردن بر آستان
الحمد لله آذ فشقان
حد آس اولت و نهاده
قدس قدم س آسواناد
ماده آس بنو بکفرستان
الحمد لله آذ فشقان
شرکتو گره آسوس چلاؤ
راپده آس یکیش در دلق ناد
جمله بیت یون چو ان خون انسان
الحمد لله آذ فشقان
نیس دژمه نرسوی آسوسواد
جنگ ک کینه در سترار
دست طلسم قی جوهر و پان
الحمد لله آذ فشقان
مردودن بد جایگت نور
پره آس سوتر ملک دمنو مکت

گر ستم عالم آسود نالان

الحمد لله آ و شرقان

شد بیچاره بند آسود و رنده آس کوران کران در گور

گر بنگ آسک بیخی سامان

الحمد لله آ و شرقان

لا به رستو ز نانی کران کفیم با به بند بند نه کینه منتر تقسیم

بارج س وراثت با گراوان

الحمد لله آ و شرقان

عالم گند آس بوز قفسر حال مخلوق آس و زیر و زبر

داده آس و طمس لکت انسان

الحمد لله آ و شرقان

باد و نوازش شد آبی مستی باد حق مشق من یک هستی

داده نه هر اکهار پلن نمان

الحمد لله آ و شرقان

رنگ آس و گوشت نوبان سگدل کید فی حد ازان

بند مگد و حقو بنی آس خندان

الحمد لله آ و شرقان

شکل احمد ظهور حق ن دراد یک یک کافین در لاله نداد

که گو کفر س و یک آن

الحمد لله آ و شرقان

همینه همینه و قمر کلام در تنویر منور خ نوریت، ز بود، انجیل

حضرت میرزا محمد رفیع الدین	آر دو
----------------------------	-------

دل سے یاد آجیا یا دلخواہ ہو جیا
 غارت کوئی نیت نہ ہو وہی نکال لگی
 دو ہاتھ رہ گیا ہے اب دامنِ موت
 دل نذر ناز کر دے اور بے نیاز ہو جیا
 آوازِ سخن و اسے نشیمنِ یاد ہو جیا
 لے دست نارسا تو دستِ دیار ہو جیا

نکیر و نا بن کر کہو افسوسِ دل سے	آر دو
----------------------------------	-------

ہاں ہاں تم نے مجھ کو پریم سکھایا
 سونے ہوئے ہر دم کو جگایا
 مست بنایا روپ دکھایا
 روپ دکھایا مست بنایا
 تم ہی ہو روپ سگھار
 تم ہی ہو روپ سگھار

روپ سگھار ہاں	کشمیری
--------------------	--------

میں دت دلِ یوم یاری
 آنید آنید میرا پس باغ
 جہنم کنگد جہنم لاری
 دلِ یوم ستر الہی
 جانانہ زاری ہو گیا
 جانانہ زاری ہو گیا

مست دت دلِ یوم یاری	کشمیری
---------------------	--------

دلِ یوم ستر الہی
 سو دلبر وارہ ڈالین کہ

بشوقی دل رن در بر
 بوش یارس گزینش تاون
 کرس قسریان پاؤن سر
 بون سپه بوز مس لبه
 نشدوی شوقی جهوم رهبر
 معبر زلف چمن سبیل
 کمان ابروی خیم بر خم
 چمنه این نازین لعل
 بعثوه برم دوان چرسو
 زبان شیرین سحر طبعه
 دین چوس سینه کوثر
 چوسروس در جگر قسا
 سوئے از واده دادس
 ریش و امان در محضر
 جگرے چو لاله کالان جهوم
 بوزاه گول لاله نه نش
 برس تل روزه کراوات لر
 ولس اندر لاله ون جهوم
 مده و چمنه کینه بر صورت

سو دلیر واره ڈیشن کر
 چوک ازاون جهوم نادان
 سو دلیر واره ڈیشن کر
 لنگار س ناد جهوم دیبا
 طوطی ون رخ نه نشد مخ
 تته چمن افک چمنه
 دمنر کان لیسر لا وشم
 دوچشم ناد مست او
 چمنه بکاک ره چادوگر
 چوش نش قد و فکر مت
 صوفیه قد چوش نش رس
 چو از ششاد زیباته
 مقوم کن واره فریادس
 بنای عشق زالان جهوم
 بن نه جهوم نه لوک لر
 پته اسل لاله نه نش
 به تارن چمن لاله ون جهوم
 لکته جهوم سیند به مهر
 لکن گزیده معنی کن و ت

زانو شوق به چو می مظهر
 سو دلیر واره ڈیشن کر

بنامه

بنامه